

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 452/2010-9

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 20. decembra 2010 predbežne prerokoval sťažnosť M. R., T., zastúpeného advokátkou Mgr. M. D., K., ktorou namieta porušenie svojho základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky rozsudkom Okresného súdu Košice I č. k. 11 P 71/2007-165 z 10. novembra 2009 a rozsudkom Krajského súdu v Košiciach č. k. 8 CoP 26/2010-195 z 30. júna 2010, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť M. R. o d m i e t a pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 6. októbra 2010 doručená sťažnosť M. R., T. (ďalej len „sťažovateľ“), zastúpeného advokátkou Mgr. M. D., K., ktorou namieta porušenie svojho základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) rozsudkom Okresného súdu Košice I (ďalej len „okresný súd“) č. k. 11 P 71/2007-165 z 10. novembra 2009 a rozsudkom

Krajského súdu v Košiciach (ďalej len „krajský súd“) č. k. 8 CoP 26/2010-195 z 30. júna 2010.

Sťažovateľ v sťažnosti najmä uvádza:

„Rozsudkom Okresného súdu Košice I sp. zn. 11P/71/2007-165 zo dňa 10. 11. 2009 Okresný súd Košice I v poradí prvým výrokom rozhodol, že zvyšuje výživné zo strany otca M. R. na mal. S. R. zo sumy 3.500,- Sk na 160,- EUR mesačne od 1.4.2007 do budúca, ktoré výživné je otec povinný platiť vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky. V poradí druhým výrokom rozhodol, že zvyšuje výživné zo strany otca M. R. na mal. D. R. zo sumy 3.000,- Sk na 140,- EUR mesačne od 1. 4. 2007 do budúca, ktoré výživné je otec povinný platiť vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky a v poradí tretím výrokom rozhodol, že dlžné výživné vzniklé na mal. S. R. za obdobie od 1. 4. 2007 do 31. 10. 2009 vo výške 1.211,97 EUR povoľuje otcovi splácať v mesačných splátkach po 40,- EUR spolu s bežným výživným pod hrozbou následku straty výhody splátok počínajúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti rozsudku.“

Proti rozsudku okresného súdu č. k. 11 P 71/2007-165 z 10. novembra 2009 podal sťažovateľ odvolanie, v ktorom žiadal, aby odvolací súd zmenil rozsudok súdu prvého stupňa tak, že návrh na zvýšenie výživného zo strany matky zamietne, lebo súdom zistené pomery na strane rodičov a na strane maloletých detí neodôvodňovali zvýšenie výživného, keďže životná úroveň otca je neporovnateľne nižšia ako životná úroveň matky a maloletých detí. Krajský súd rozsudkom č. k. 8 CoP 26/2010-195 z 30. septembra 2010 v poradí prvým výrokom potvrdil rozsudok okresného súdu v napadnutom výroku o zvýšení výživného pre maloleté za obdobie od 1. januára 2008 do budúca a vo výroku o trovách konania. V poradí druhým výrokom krajský súd rozhodol, že mení rozsudok okresného súdu v časti výroku o zvýšení výživného za obdobie od 1. apríla 2007 do 31. decembra 2007 tak, že návrh na zvýšenie výživného za toto obdobie zamietá, a v poradí tretím výrokom krajský súd rozhodol, že mení prvostupňový rozsudok okresného súdu vo výroku o dlžnom výživnom tak, že dlžné výživné za obdobie od 1. januára 2008 do 31. októbra 2009 pre maloleté zaväzuje otca zaplatiť do 90 dní od právoplatnosti rozsudku matke maloletých detí.

Sťažovateľ považuje odôvodnenie napadnutého rozsudku krajského súdu za zmatečné a nepreskúmateľné v časti, v ktorej krajský súd dospel k záveru, že otec bol schopný v rozhodnom období zabezpečiť si dostatok finančných prostriedkov na uspokojovanie svojich vlastných potrieb v rozsahu vyššieho štandardu, a preto možno od neho spravodlivo žiadať, aby rovnaký štandard umožnil maloletým deťom formou výživného.

Sťažovateľ v sťažnosti ďalej uvádza:

„... keďže obidvaja rodičia si v zmysle § 62 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine v platnom znení majú plniť vyživovaciu povinnosť voči mal. deťom podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov a pokiaľ sú majetkové pomery matky oveľa lepšie, ako majetkové pomery otca, tak nie je spravodlivé od otca požadovať plnenie vyživovacej povinnosti v rovnakej výške v akej výške si ju plní matka.“

Na základe argumentácie uvedenej v sťažnosti sťažovateľ navrhuje, aby ústavný súd po jej prijatí na ďalšie konanie nálezom takto rozhodol:

„1. Základné právo sťažovateľa M. R. na súdnu ochranu podľa článku 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky v konaní vedenom na Okresnom súde Košice I pod sp. zn. 11 P/71/2007 a v odvolacom konaní vedenom na Krajskom súde v Košiciach pod sp. zn. 8 CoP 26/2010 v právnej veci mal. S. R. a mal. D. R., zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny K., detí rodičov A. R. bývajúcej v K. a otca M. R., bývajúceho v T. v konaní o zvýšenie výživného porušené bolo.

2. Zrušuje v poradí prvý výrok rozsudku Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 8 CoP 26/2010-195 zo dňa 30. 6. 2010, ktorým Krajský súd v Košiciach potvrdil rozsudok v napadnutom výroku o zvýšení výživného pre mal. S. R. a pre mal. D. R. za obdobie od 1. 1. 2008 do budúca a vo výroku o trovách konania a zrušuje v poradí tretí výrok, ktorým Krajský súd v Košiciach zmenil rozsudok vo výroku o dlžnom výživnom tak, že dlžné výživné za obdobie od 1. 1. 2008 do 31. 10. 2009 pre mal. S. R. 817,69 EUR a pre mal. D. R. 850,47 EUR zaväzuje otca zaplatiť do 90 dní od právoplatnosti rozsudku matke maloletých detí a vec vracia odvolaciemu Krajskému súde na nové konanie a rozhodnutie.

3. Sťažovateľovi M. R. priznáva finančné zadosťučinenie vo výške 2.000,- EUR (slovom dvetisíc eur), ktoré sú mu Okresný súd Košice I a Krajský súd v Košiciach povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť do 60 dní od doručenia tohto nálezu.

4. Okresný súd Košice I a Krajský súd v Košiciach sú povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť na účet právneho zástupcu sťažovateľa Mgr. M. D., advokátky náhradu trov konania vo výške, ktorá bude vyčíslená v konaní.“

K sťažnosti nebolo priložené splnomocnenie na zastupovanie sťažovateľa v konaní pred ústavným súdom ani namietané rozhodnutia okresného súdu a krajského súdu. Ústavný súd preto prípisom z 25. októbra 2010 vyzval právnu zástupkyňu sťažovateľa, aby v lehote 10 dní od doručenia výzvy nedostatky sťažnosti odstránila, a zároveň ju upozornil, že v prípade, ak sťažnosť v určenej lehote nedoplní, môže ju podľa § 25 ods. 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) odmietnuť z dôvodu nesplnenia zákonom predpísaných náležitostí. Právna zástupkyňa sťažovateľa na výzvu ústavného súdu v určenej lehote a ani do dňa predbežného prerokovania sťažnosti nereagovala.

II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd návrh na začatie konania predbežne prerokuje podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a zisťuje, či nie sú dôvody na odmietnutie návrhu podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na ktorých prerokovanie nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený. Ak ústavný súd navrhovateľa na také nedostatky upozornil, uznesenie sa nemusí odôvodniť.

Z ustanovenia § 20 ods. 2 zákona o ústavnom súde vyplýva, že k návrhu na začatie konania pred ústavným súdom sa musí pripojiť splnomocnenie na zastupovanie navrhovateľa advokátom, ak tento zákon neustanovuje inak. V splnomocnení sa musí výslovne uviesť, že sa udeľuje na zastupovanie pred ústavným súdom.

Podľa § 50 ods. 2 zákona o ústavnom súde sa k návrhu musia pripojiť kópie právoplatných rozhodnutí, ktorými malo dôjsť k porušeniu základných práv a slobôd.

Vzhľadom na skutočnosť, že ani napriek výzve ústavného súdu z 25. októbra 2010 právna zástupkyňa sťažovateľa v určenej lehote a ani do dňa predbežného prerokovania sťažnosť o chýbajúce náležitosti nedoplnila, pričom ústavný súd ju na možnosť odmietnutia sťažnosti upozornil, ústavný súd podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde sťažnosť odmietol pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 20. decembra 2010